GYÖRGY PÉTER

Élő archívum - I.

PUBLICISZTIKA - XLVI. évfolyam 3. szám, 2002. január 18.

Hogyan születik a hagyomány, miként tartjuk fenn mindazt, amit megőrizni érdemesnek tartunk? Miként működnek a kollektív emlékezet intézményei, hogyan függenek össze azok játékszabályai a technológiai környezettel? Az élő archívum semmi egyéb, mint az aktív emlékezetőrzés és memóriaalakítás megannyi módszerének, technikájának összessége. Miként emlékszünk vissza, s a kulturális örökség miként lesz megbonthatatlan kánonná? Mi marad fenn, mi tűnik el az archívumok mélyén? Miként változhat a kulturális hierarchia, mit jelent annak metamorfózisa? Végül pedig: miként alakítja át az élő archívumokat a digitális dokumentumok megjelenése, a technokulturális változás, amelyet internetként vagy globális informatikai infrastruktúraként ismerünk? Ezekre az absztrakt, művészetelméleti kérdésekre kíván ez a sorozat konkrét válaszokat adni. Egy-egy cikk esetelemzéseket kínál, s azt ígérhetem az olvasónak, ha az élő archívum komoly társadalomtudományi kérdés is, én azért igyekezni fogok nem túl unalmas, s amennyire tőlem telik, szórakoztató is lenni. Azok vagyunk, amire együtt emlékezhetünk. Az élő archívum ügye tehát: közügy. Játékszabályait kisebb mértékben olyan cikkek is alakítják, mint ezek, s nagyobb mértékben az olvasók.